

מ"ת 5881/07/15 - מדינת ישראל נגד ברטו חג'אג', כפיר כהן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

31 אוגוסט 2015

מ"ת 5881-07-15 מדינת ישראל נ' חג'אג' (עציר) ואח'

לפני כבוד השופט אברהם יעקב - סג"נ

מבקשת 1. מדינת ישראל

נגד

משיבים 1. ברטו חג'אג' (עציר)

2. כפיר כהן (אסיר)

החלטה

החלטה בעניינו של המשיב 1

זוהי בקשה להורות על מעצרו של המשיב 1 עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו במסגרת תפ"ח 5878-07-15.

נגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם רצח בכוונה תחילה, עבירה לפי סעיף 300(א)(2) יחד עם 29(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי הנטען בכתב האישום, בתאריך 18/04/04 בשעה 23:17 בקירוב, קשרו המשיבים קשר לפגוע פיזית בדורון סרוסי ז"ל (להלן: "המנוח") והצטיידו לשם כך בסכין. בחצות הלילה שבין 18/04/04 לבין 19/04/04 הגיעו המשיבים לדירה ברחוב יחזקאל 13 בנתניה (להלן: "הדירה"), שבה שהה המנוח יחד עם אחרים. המשיבים נכנסו לדירה ופנו אל החדר שבו ישן המנוח. המשיבים תקפו בצוואת אחד את המנוח בבעיטות, שיספו את גרונו ודקרו אותו בחזהו בכוונה לגרום למותו. המשיבים הותירו את המנוח להתבוסס בדמו, נמלטו מן הדירה והסתתרו לתקופה ממושכת בעודם דרושים לחקירה. המנוח אושפז בבית החולים לניאדו במצב אנוש כשהוא סובל מפצע חתך בצוואר באורך 5 ס"מ שחתך את קנה הנשימה כמעט לחלוטין ומפצע דקירה בחזה מצד שמאל. במסגרת הטיפול עבר המנוח החייאה, הורדם, הונשם ונותח. חרף זאת מצבו התדרדר והוא לא שב להכרה מעולם עד אשר נפטר מפצעיו ביום 12/09/04.

המשיב 1 נעצר ביום 21/05/15 והמשיב 2 נעצר ביום 19/05/15 ומעצרו הוארך מעת לעת בהחלטת בית משפט השלום בראשון לציון. המבקשת עתרה למעצרו של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדם. סנגורו של המשיב 2, שהינו אסיר, הסכים לקיומן של ראיות לכאורה נגד מרשו ולאור עמדה זו הוריתי על מעצרו עד לתום ההליכים המתנהלים נגדו. לעומתו, סנגורו של המשיב 1 כופר בקיומן של ראיות לכאוריות כנגד מרשו ומבקש להורות על שחרורו.

החקירה בתיק זה החלה במועד סמוך לאירועים המתוארים בכתב האישום בשנת 2004, אז נחקרו המשיבים וחשודים נוספים בתיק. בסופו של יום הוחלט על סגירת התיק מחוסר ראיות. בשנת 2012 נחתם הסכם עם עד מדינה, אשר מסר

עדות מפורטת בתיקים אחרים, אז החליטה המשטרה לחדש את החקירה בתיק זה. בעקבות החקירה המחודשת נאספו ראיות חדשות שבעקבותיהן הוחלט להגיש את כתב האישום כנגד המשיבים.

החומר הראיתי שהוגש לעיוני כולל את הודעותיהם הרבות של מספר עדים אשר ישבו בדירה בזמן שבו לכאורה אירעו העובדות המתוארות בכתב האישום. המשיב 1 זוהה על ידי אחד העדים כמי שנכנס לדירה יחד עם אחר. מנגד, ישנה ראייה נוספת, הודעת מדובב, אשר מזכה לכאורה את המשיבים מביצוע הרצח ומפלילה אחרים. המבקשת סבורה כי מכלול הראיות הלכאוריות שיש בידה מצביע דווקא על המערכת העובדתית המפלילה את המשיבים כנכונה, לעומת הסנגור אשר סבור כי מדובר בראייה מזכה שמטילה צל כבד על עצם הגשת כתב האישום כנגד מרשו.

ראיות לכאורה כנגד המשיב 1

"יושבי הדירה", אותם אנשים אשר שהו בדירה בעת האירוע, מסרו גרסאות רבות:

בבר אבגי - אירוע הדקירה התרחש בדירתו עת ששהה בסלון הבית. בבוקר האירוע בשנת 2004 נעצר לחקירה כחשוד. בחקירותיו סיפר כי התוקפים שנכנסו לדירה היו רעולי פנים, בהמשך חזר בו מטענה זו ומסר פרטים לגבי האנשים ששהו בבית בעת התקיפה. בחקירתו מיום 02/05/04 סיפר אבגי כי המנוח שהה בדירתו. בשלב מסוים המנוח ביקש ללכת לישון ופרש לחדר. לאחר זמן, נשמעו דפיקות בדלת ולדירה נכנסו שלושה אנשים שחיפשו את המנוח. הם נכנסו לחדר ואז הוא שמע צעקות ורעש של מכות. לדברי אבגי, בשלב זה ברחו מהדירה בנצי, שלומי ובני אשר נכחו בה באותה עת, ואילו הוא היחיד שנשאר בדירה. אבגי, שראה את המנוח מתבוסס בדמו, סייע לו לצאת מהדירה ולרדת במדרגות. במקביל התקשר למד"א והזמין אמבולנס. בחקירה זו אמר אבגי כי השלושה לא היו רעולי פנים ומסר תיאור חיצוני שלהם. בחקירתו בשנת 2015, חזר על גרסה זו לפיה המנוח ישן בדירה בעת שחבריו נכחו בסלון. שני אנשים גלויי פנים נכנסו לדירה וחיפשו את המנוח. אבגי השיב שהמנוח בחדר. השניים נכנסו לחדר ואז נשמעו קולות מאבק. לאחר מכן ברחו השניים מהדירה כמו גם חבריו של בבר והוא נותר לבדו עם המנוח שהחל לדמם. אבגי סייע למנוח לרדת במדרגות הבניין שבו מצויה הדירה והזעיק אמבולנס לעזרה. בבר חזר על טענתו לפיה אינו מכיר את השניים שנכנסו לדירה ואינו יכול לזהות אותם.

לחומר הראיות צורף תמלול שתי שיחות שנערכו עם מוקד מד"א בתאריך 19/04/04, האחת בשעה 00:21 והשניה בשעה 00:24, בהן נמסרה כתובת הדירה, מספר הטלפון של בבר ובקשה לשלוח אמבולנס לעזרה.

בנצי אקוע - בנצי נעצר ביום 28/04/04 כחשוד באירוע ושוחרר ביום 12/05/04. בהודעתו הראשונה סיפר כי הוא מתגורר בדירה של בבר. בתאריך 18/04/04 קרוב לחצות נכנסו לדירה שלושה רעולי פנים, אחד מהם עם נשק והשניים האחרים עם סכינים ובשלב זה הוא ברח מהדירה. בנצי אמר כי הוא אינו מכיר את התוקפים ואינו יכול לזהותם. עוד סיפר בחקירתו כי עוד באותו לילה פגש את בבר באקראי ובבר סיפר לו ש"חתכו את דורון" והוא (בבר) עזר לו לרדת למטה, הזמין אמבולנס ולאחר מכן עלה לדירה לנקות את הדם.

בחקירתו ביום 02/05/04 סיפר בנצי כי תיאר גרסאות עם בבר והשניים החליטו להגן על שלומי דקל ובני ראובן, ששהו עמם בדירה, ולא להזכיר את שמותיהם.

בחקירתו מיום 06/05/04 שמר בנצי על זכות השתיקה, אולם על פי זכ"ד של החוקר אלכס בדרק, בשלב מסוים בנצי

היה נסער ואמר שהוא יודע מי ביצע את המעשה ושהאנשים שמוחזקים במשטרה הם חפים מפשע. החוקר הציע לבנצי ללכת איתו לחוף הים ולשמוע את מה שיש לו להגיד ואף הציע לו לערוך חיפוש על גופו על מנת לוודא שהוא אינו מוקלט. בחוף הים סיפר בנצי לחוקר כי נכנסו לדירה שני אנשים שלא היו רעולי פנים. כמו כן אמר שהוא מכיר את השניים היכרות מוקדמת ואישר את שמותיהם - כפיר כהן וברטו חג'ג'.

ביום 23/05/04, הוזמן בנצי לשיחה עם החוקר, שיחה שהוקלטה ותומללה לאחר מכן, במסגרתה אישר שהיה עם החוקר בים וסיפר לו דברים. כמו כן אישר שכפיר וברטו נכנסו לדירה, שכפיר אחז בסכין ושאל "איפה דורון".

בחקירתו בשנת 2015, אישר שוב את קיום השיחה עם החוקר בים, אישר שוב את שמותיהם של שני המשיבים כאלה אשר פרצו לדירה וחיפשו את המנוח. כמו כן ציין כי הבחין באדם שלישי במדרגות, אך אינו יודע לזהותו.

שלומי דקל - שלומי התייצב לחקירה ביום 02/05/04 ונעצר כחשוד עד לשחרורו ביום 12/05/04. בהודעתו הראשונה מיום 02/05/04 סיפר כי נכח בדירה בזמן הרלוונטי וכשעמד לצאת מהדירה נשמעה דפיקה על הדלת. שלומי פתח את הדלת ובפתח עמד בחור ששאל בטון מאיים "איפה דורון". בבר החווה בתנועת ראש לכיוון החדר והבחור נכנס לחדר. שלומי סיפר כי החלו להישמע קולות מאבק וחבטה גדולה מכיוון החדר. בשלב זה בנצי אקוע ובני ראובן, ששהו אף הם בדירה, ברחו ממנה "בריצה מטורפת" לדבריו, ואז הוא לקח את המפתחות שלו וברח גם הוא מהדירה.

בחקירתו ביום 05/05/04 חזר על הדברים והכחיש כל קשר למעשה, כפי שייחס לו החוקר.

בחקירותיו בשנת 2015 מסר מספר גרסאות. תחילה טען שנכנסו לדירה שני רעולי פנים, לאחר מכן חזר בו ואמר כי השניים לא היו רעולי פנים וטען שהיה מבולבל. בחקירתו מיום 26/05/15 אמר כי הגרסה שמסר לפיה שני התוקפים היו רעולי פנים לא היתה נכונה, אך אמר כי הוא אינו יכול לזהות את החשודים במעשה. בהמשך אותה חקירה, שוב שינה גרסתו ואמר שנכנסו לדירה שני גברים שאת אחד מהם זיהה בוודאות כברטו חג'ג',

במסדר זיהוי תמונות שנערך לו זיהה שלומי את תמונתו של ברטו וסיפר לחוקרים כי ראה אותו מספר פעמים בעבר, לפני הרצח. וכי בעת האירוע "ננעל" מבטו על ברטו, שאותו זיהה. במסדר תמונות נוסף, שלומי לא זיהה את תמונתו של כפיר, אך הסביר שהתמקד בברטו, שהיה לו מוכר.

על פי זכ"ד מיום 16/06/15, בעימות שנערך בין שלומי לברטו הטיח שלומי בברטו כי זיהה אותו כמי שנכנס יחד עם אחר לדירה, לחדרו של המנוח וכי נשמעו קולות חבטה וקללות מהחדר.

בחקירתו ביום 30/06/15 אמר שלומי כי החליט לספר את האמת וציין כי הדברים שסיפר בעבר לא היו מדויקים. בחקירה זו סיפר כי נכנסו לדירה שני אנשים, ראשון נכנס אדם שלא הכיר ולאחר 2-3 שניות נכנס פנימה ברטו שאותו זיהה. הם פרצו אל החדר ומיד החלו להישמע קולות מאבק. בשלב זה ציין שלומי כי הוא ברח מהדירה.

מיד לאחר האירוע, המשיב 1 נדרש לחקירה אולם על אף ניסיונות רבים לאתרו ולהביאו לחקירה, לא עלה בידי המשטרה לעשות כן. המשיב 1 אותר רק ביום 15/06/04 והתייצב לחקירה לאחר שכל יתר החשודים בתיק שוחררו. בחקירתו סרב להשיב על שאלות שנשאל ושמר על זכות השתיקה גם כאשר נשאל על היכרותו עם המנוח.

בשנת 2015, בדיון בהארכת מעצרו, המשיב 1 קשר את עצמו לאירוע ואמר כי הוא חף מפשע ורק הגיע לדירה כדי לשתות קפה עם המנוח, שהיה חברו הטוב. בחקירה ביום 08/06/15 סיפר שהגיע לדירה, ראה שהדלת פתוחה ונכנס.

הוא ראה "בלאגן" בדירה ומישהו רץ החוצה ולאחר מכן ברח מהדירה. לטענתו, למחרת האירוע ברח לאילת למשך חודשיים כיוון שחשש שיקשרו אותו לאירועים.

לכאורה, ניתן לטעון כי הראיות שתוארו עד כה יכולות לספק בסיס לכאורי להרשעת המשיב במיוחד לו, אולם ישנה ראייה נוספת אשר מתארת מערכת עובדתית אחרת מזו הנטענת על ידי המדינה והיא הודעת מדובב מיום 4/05/04 לפיה בבר אבגי הודה בפניו כי הוא יחד עם חבריו שלומי דקל, בנצי אקוע ובני ראובן, הם שרצחו את המנוח. לדברי המדובב, אבגי סיפר לו שפרצו שלושה רעולי פנים לדירה ודקרו את המנוח (בהמשך ציין כי היו אלה חבריו שעצורים יחד איתו). אבגי ציין כי חלקו ברצח היה להזמין את המנוח אליו לדירה, להזמין אמבולנס ולנקות את הדם. בהקלטה שהיתה אותה עת בתא המדובב לא נשמעה אמרתו של אבגי מאחר והושמעה מוסיקה בווליום בעוצמה גבוהה ועל כן אין תיעוד של הדברים. חרף האמור, נערך עימות בין אבגי למדובב, במסגרתו אישר אבגי כי שוחח עם המדובב, אך הכחיש מכל וכל את הטענה כאילו הודה בפניו.

לטענת הסנגור, במצב דברים שבו ישנן שתי מערכות עובדתיות אפשריות וסבירות, אשר אחת מהן מובילה להרשעה והשניה מובילה לזיכוי, בהעדר ראייה פורנזית ומאחר שבשלב זה אין להכריע בשאלות של מהימנות, יש להעדיף את הגרסה הנוחה לנאשם ולהורות על שחרורו של המשיב 1.

לציין כי על פי שיטתה של המבקשת הודעת המדובב נתפסה כלא אמינה וזנחה כבר בשלב הראשון של החקירה בשנת 2004, אולם בהיותה "ראייה מזכה" היוותה הסיבה המרכזית לסגירת התיק אז. כיום, בעקבות חידוש החקירה, גביית העדויות הנוספות והודאתו של המשיב 2, סבורה המבקשת כי "הראייה המזכה" הופרכה לחלוטין ואין בה ממש.

לאחר שעיינתי בראיות הלכאוריות שהציגה המבקשת ובטיעוני הצדדים אני סבור כי קיימת תשתית לכאורית אשר יש בה כדי להוביל להרשעתו של המשיב 1. עם זאת, כפי שטען הסנגור, הודעתו של המדובב מעיבה על התשתית הראייתית שהניחה המבקשת ומכרסמת בה כרסום ניכר.

מדובר כאמור בהודעה שלפיה מבצעי הרצח היו אחרים, המשמשים עדים בתיק זה, ושעל הודעותיהם מבססת המבקשת את התשתית העובדתית לכתב האישום. בהודעתו של המדובב מופיעים פרטים מוכמנים מהזירה. הוא יודע לתאר את הסכין, את מיקום הדקירות ואת שמותיהם של האנשים שנכחו בדירה. הוא מציין כי אבגי סיפר לו שחלקו במעשה היה להזמין אמבולנס ולנקות את הדם, כפי שאבגי אכן הודה.

המבקשת טוענת כי המדובב ככל הנראה ניזון משמועות שהתרוצצו בעיתונות המקומית ובחדרי המעצרים. כמו כן הוא נחשף לפרטי חקירה רבים היות שהיה מעורב בחקירת רצח נוספת וכך השתרבבו פרטים אלה להודעתו. הסבר זה אינו מניח את דעתי וסבורני כי בשלב זה, ומאחר שבית המשפט אינו קובע קביעות של מהימנות במסגרת הליך המעצר, ניתן לומר כי הודעת המדובב מכרסמת כרסום של ממש בתשתית הראייתית שהניחה המבקשת.

לציין כי אין בתיק ראייה פורנזית כלשהי, זאת לאחר שממצאים שנאספו נשרפו, והתיק רובו ככולו מבוסס על הודעותיהם של המעורבים בפרשה. נוסף על כך, לא בוצעה נתיחה לגופתו של המנוח ואין קביעה בדבר סיבת המוות. מסמכיו הרפואיים של המנוח הועברו לעיונו של פרופ' יהודה היס לצורך מתן חוות דעת. על פי חוות הדעת מיום 14/05/12, הואיל ולא נקבעה סיבת מותו של המנוח לא ניתן לקבוע כי ישנו קשר סיבתי בין פצעי הדקירה שהביאו לאשפוזו לבין מותו כחמישה חודשים לאחר מכן. עם זאת, נאמר בחוות הדעת כי מאחר שמאז פציעתו ביום 19/04/04 ועד למותו ביום

12/09/04 היה המנוח מאושפז ומצבו הבריאותי לא השתפר באופן משמעותי "סביר להניח שקיים קשר בין פציעתו לבין מותו" (שם, בעמ' 5). בזהירות אומר כי קביעה זו, המבוססת על סברה, אינה מספקת לצורך הוכחת עבירת רצח, דבר העומד לרועץ למבקשת.

סיכומו של דבר שאני סבור שיש ראיות לכאורה לביצוע הדקירות בגופו של המנוח על ידי המשיב 1, אולם עוצמתן של ראיות אלה מכורסמת כרסום ממשי עקב "הראיה המזכה" כפי שפירטתי לעיל.

עניין נוסף אשר יש לתת עליו את הדעת הוא חלוף הזמן הרב ממועד ביצוע העבירה ועד היום, מועד הגשת הבקשה לעצור את המשיבים. מדובר ברצח אשר לכאורה בוצע בשנת 2004. כיום, 11 שנים לאחר מכן, מבקשת המאשימה לעצור את המשיב 1 בטענה של מסוכנות וחשש לשיבוש הליכים. סבורני כי על אף חומרתה הרבה של העבירה המיוחסת למשיב 1, חלוף הזמן הרב מאז האירוע מקהה את המסוכנות הנשקפת מן המשיב 1 ואף את החשש לשיבוש הליכים להם טוענת המבקשת, ומצדיק בחינת חלופת מעצר הולמת בענייננו. עניין זה ידון בדיון הקבוע לפני היום.

ניתנה היום, ט"ז אלול תשע"ה, 31 אוגוסט 2015, בנוכחות הצדדים כמפורט בפרוטוקול הדיון מהיום.